

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

PARTIJOS PLANAI — MŪSŲ PLANAI

Dėmesys buities patogumams ir grožiui

Maža kas belikę iš senųjų Viešintų. Iš pradžių kolūkiečiai statėsi erdvius, dailius namus miestelio pakraščiuose. Vėliau, ypač praėjusiam penkmetyje, mes susirūpinome, jog reikia tvarkyti ir patį gyvenvietės centrą, kur dar buvo užsilikusi iš senų laikų viena kita sukrypusi, apsamanojusi pirkia. Vieniems senų namų gyventojams suteikėme kolūkio butus, kiti apsigyveno Radijo ir televizijos stoties namuose. Miestelio centre viešojo buvusių lūšnų išliko parduotuvės, valgykla, ambulatorija. Buitinio gyventojų aptarnavimo kombinato atelje. Gyvenvietėje yra vaikų darželis, vidurinė mokykla. Šiame penkmetyje baigsime tvarkyti miestelio centrą,

likviduosime čia užsilikusį vieną kitą senesnę pastatą. Beaugant Viešintoms, būvę stambūs Žliobiškių, Bilelių kaimai baigia nykti — iš ten bemaž visi kolūkiečiai persikėlė į centrinę gyvenvietę. Visiškai nebeliko Prunčiškių kaimo. O kaimai, išaugę netoli Viešintų, kaip antai, Karūnėlių kaimas, netrukus taps centrinės gyvenvietės dalimi. Per šį penkmetį numatome iš esmės baigti kolūkiečių perkėlimą iš vienkiamų. Šiam tikslui Viešintose kasmet statysime po 10 gyvenamųjų namų, iš jų 5 kolūkio lėšomis.

Nors daug nuveikta per praėjusius penkmečius, stant ir puošiant kolūkio gyvenvietę, bet šiame, vienuoliktajame penkmetyje, mies-

telio tvarkymo, kultūrinės paskirties objektų statybos užmojai bus gerokai didesni, negu anksčiau. Sutvirtėjus kolūkio ekonomikai, pastatys svarbiausius gamybinius objektus, dabar jau daugiau lėšų galime skirti kolūkiečių buitinių ir kultūrinių poreikių tenkinimui.

Kolūkio lėšomis Tarpkolūkinė statybos organizacija dabar stato Viešintų kultūros namus. Ateinančiais metais jie bus atiduoti eksploatacijon. Naujose patalpose visus savo sugebėjimus galės atskleisti kolūkio meno saviveiklos entuziastai. Be to, mes pasiryžę šioje srityje kooperuotis su Radijo ir televizijos stoties kolektyvu, kitais, ne kolūkioje dirbančiais miestelio žmonėmis. Sutelkus

bendras visų viešintiškių pastangas, ne tik saviveiklinių kolektyvų bus gausesnis, bet aukštesnis taps ir atliekamų kūrinių meilės lygis. Žinoma, kolūkio valdybai, partinei organizacijai dar teks pasirūpinti, kad naujuose kultūros namuose saviveiklininkams vadovauti kvalifikuoti meno vadovai. Deja, savo stipendininkų į kultūros technikumus nesame pasiuntę. Šiai spragai atitaisyti prireiks ne vienerių metų. Užtat realus uždavinys — būsimus kultūros darbuotojus, atvykusius į Viešintas, aprūpinti butais. Kartu su kultūros namais statoma sporto salė — viena erdviausių rajone. Tad netrukus sporto mėgėjai čia galės kultivuoti krepšinį, tinklinį, tenisą...

Daugelis viešintiškių savo butuose naudoja siuvandėlius, o kai kurie — ir kanalizaciją. Pastatius kultūros namus, jų katilines tiekiama karšta vandens panaudosime kai kurių gyvenamųjų namų apšildymui. Kartu su kultūros namais, suprojektuotos patalpos ir naujai kolūkio kontorai. Joje įsikūrę, dabartinės kontoros patalpas priitaikysime viešbučiui. Tai iš tiesų reikalingas pastatas,

Kronika*

Respublikos gamybinuose kolektyvuose vyksta susitikimai su Lietuvos KP XVIII suvažiavimo delegatais. Komunistų forumo dalyviai pasakoja apie tuos didelius uždavinius, kuriuos teks įgyvendinti vienuoliktajame penkmetyje, aptaria konkrečius kolektyvų planus tobulinti gamybą, didinti darbo našumą, efektyviau naudoti įrengimus. Dalykiški susitikimai įvyko Vilniaus elektros matavimo technikos gamykloje. Kauno namų statybos, „Vilniaus“

baldų kombinatuose ir kitur. Kėdainių chemijos gamyklos kolektyvas — dešimtojo penkmečio sąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtojas, užsibrėžė iki TSKP XXVI suvažiavimo atidarymo atiduoti respublikos žemdirbiams visas trąšas, kurios buvo numatytos pateikti pavasario sėjai. Naujų objektų statytojai šiemet numato atiduoti naudoti modernų fosforo rūgšties cechą, kurio pajėgumai įgalins, penktadaliu padidinti produkcijos žemės ūkiui gamybą. (ELTA)

Alški veiklos programa

Su dideliu pakilimu rajono bibliotekininkai sutiko TSKP CK projektą „Pagrindinės TSRS ekonominio ir socialinio vystymo kryptys 1981—1985 metams ir laikotarpiui iki 1990 metų“.

Malonu peržvelgti pasiekimus, kuriais žymėjome dešimtojo penkmečio kelią. Nuo 1976 metų centralizuotas rajono bibliotekų tinklas iš esmės pakeitė rajono bibliotekų darbą. Vietos bibliotekos, papildžiusios knygų fondais, sudarė galimybes geriau patenkinti skaitytojų poreikius. Skaitytojų skaičius nuo 25.264, kurių buvo 1976 metais, išaugo iki 27.101 1980 metais. Tuo pačiu išaugo ir skaitomumo rodiklis. 1976 metais skaitytojams išduota 434.515 egzempliorių spaudinių, 1980 metais — 584.717 egzempliorių.

Socialistinis lenktyniavimas padeda išaiškinti geriausiai dirbančius darbuotojus, plačiai paskleisti sukaupią vertingą darbo patirtį. Rajone šešios bibliotekos turi išskikovolius „Puikiai dirbančios bibliotekos“ vardą.

Tačiau ir ateityje bibliotekų darbuotojams reikės įgyvendinti gana sudėtingus uždavinius, bet esame pasiryžę ir toliau tobulinti visas skaitytojų aptarnavimo formas.

V. Kontrimavičienė
Centrinės bibliotekos direktorės pavaduotoja

Naujajį penkmetį pradedant

Vienas iš svarbiausių X-ojo penkmečio sportinių įvykių buvo XXII-osios olimpinės žaidynės Maskvoje, kuriose septynis aukščiausių olimpinis apdovanojimus iškovojo mūsų respublikos pasivertiniai, o buvęs Anykščių II-os vidurinės mokyklos auklėtinis, tarptautinės klasės sporto meistras, krepšininkas S. Jovaiša buvo apdovanotas bronzos medaliu.

Svarbiausi sportiniai renginiai mūsų rajono fizkultūrininkams buvo Lietuvos TSR VI-oji žiemos ir VII-oji vasaros spartakiados. Žiemos spartakiadoje rajono sportininkai užėmė antrą vietą tarp respublikos rajonų, o vasaros spartakiadoje II-os grupės rajonų tarpe — trečią vietą. Tai aukščiausių mūsų fizkultūrininkų pasiekimai iki šiol dalyvautose spartakiadose.

Kiekvienais metais rajone rengiamos žiemos ir vasaros spartakiados, kuriose vis daugiau dalyvauja kaimo ir miesto gamybinių kolektyvų atstovų. Aukštų sportinių rezultatų yra pasiekę Tarpkolūkinės statybos organizacijos, Melioracijos statybos montavimo valdybos, „Gintaro“, Andrioniškio kolūkių, „Elmininkų“ eksperimentinio ūkio fizinės kultūros kolektyvai.

Rajone 66-se fizinės kultūros kolektyvuose, sekcijose sportu užsiiminėja apie 10 tūkstančių besimokančio ir dirbančio jaunimo bei pagyvenusių žmonių. Per praėjusius metus paruošta 2 kandidatų į TSRS sporto meistrus, 50 pirmo atskvrio, 4243 masinių atskvrių sportininkai. Gerai fizinė kultūra ir sportas išvystė Jono Biliūno, Anykščių II-oje, Vie-

šintų vidurinėse, Dabužių, Burbiškio, Andrioniškio aštuonmetėse mokyklose. Daug prisideda prie meistriskumo, sporto rezultatų gerinimo fizinio lavinimo mokytojai A. Dūmanienė, P. Kulikauskas, A. Masys, P. Zarskus, A. Gražys, V. Aviža ir kiti.

Viena iš meistriskumo ruošimo kalvių yra rajono vaikų ir jaunų sporto mokykla. Jau daug metų, kai krepšininkus ruošia P. Kugys, kuriam praėjusiais metais buvo suteiktas Lietuvos TSR nusipelnusio trenerio vardas.

Didele reikšme sportinio meistriskumo kėlimui įgauna besiplečiantis socialistinis lenktyniavimas tarp bendro lavinimo mokyklų, gamybinių kolektyvų, miestų ir apylinkių Tarybų vykdomųjų komitetų. Praėjusiais metais socialistiniame lenktyniavime geriausių rezultatų pasiekė Jono Biliūno vidurinės mokyklos, „Gintaro“ kolūkio, Anykščių miesto ir Kavarsko apylinkės Liaudies deputatų tarybų vykdomieji komitetai.

Sportinio masiškumo ir meistriskumo rezultatai daug priklauso ir nuo materialinės sporto bazės. Praėjusiam X-ajame penkmetyje pastatytos naujos sporto salės prie Anykščių III-os, Kurklių, Svėdasų vidurinių ir Traupio aštuonmetės mokyklų.

Graži iniciatyva parodė Raikopsąjungos ir Tarpkolūkinės statybos organizacijos vadovai, sulikę šefuolį rajono moterų ir vyrų krepšinio rinktinės, dalyvaujančias LTSR „A“ klasės I-os lygos pirmenybėse. Artimiausiu metu geriausius rajono šachmatininkus šefuos Melioracijos statybos montavi-

mo, valdybos profsąjunginė organizacija.

XI-tame penkmetyje Tarybų Lietuvoje prasidės naujas renginys „Žvalumo ir sveikatos“ olimpiada, kuri finišuos 1984 metų gruodžio mėn. 15 d. Tai sveikatos ir sporto olimpiados „Nuo gintarinės Baltijos iki olimpinės Maskvos“ tęsinys. Šiame renginyje dalyvaus bendro lavinimo mokyklų, kaimo ir miesto gamybinių kolektyvų fizkultūrininkai bei visi, mėgstantieji sportą.

Vieni iš svarbiausių sportinių renginių XI-ame penkmetyje yra Lietuvos TSR VII-toji žiemos ir VIII-toji vasaros spartakiados bei Lietuvos TSR III-osios jaunimo žaidynės, kuriose dalyvaus ir mūsų rajono atskirų sporto šakų rinktinės. Visų rajono bendro lavinimo mokyklų fizinio lavinimo mokytojų, trenerių, visuomeninių aktyvistų, sporto metodininkų uždavinys — tinkamai paruošti rajono rinktinę dalyvavimą šiuose svarbiausiuose respublikiniuose sporto renginiuose. Mūsų rajono sportuojantiems vieni iš pagrindinių renginių bus rajono žiemos ir vasaros spartakiados, sveikatos ir žvalumo renginiai, įvairūs turnyrai. Rajono fizinės kultūros kolektyvai, sporto darbuotojai, fizinio lavinimo mokytojai, partinėms, tarybinėms, profsąjunginėms ir komjaunimo organizacijoms padedant, yra pasiryžę įgyvendinti prisiimtus socialistinius įsipareigojimus, plėtojant masinį sportą, keltant sportininkų meistriskumą.

J. Pajarskas
Anykščių rajono kūno kultūros ir sporto komiteto pirmininkas



Už 1980-ųjų metų pasiekimus gyvulininkystės produktų gamyboje, laimėjimus socialistiniame lenktyniavime grupė anykštėnų gyvulininkystės pirmūnų apdovanota TSRS ordinais ir medaliais. Jų tarpe — ilgametis Svėdasų kolūkio karvių melžėjas, komunistinio darbo spartuolis Vytautas Linkevičius apdovanotas „Garbės ženkle“ ordinu.

J. Junevičiaus nuotrauka

Šiandien mūsų rajone prasideda LTSR Žurnalistų ir Kompozitorių sąjungų išvažiavimas į plenumą, skirtas TSKP XXVI suvažiavimui

Su jais susitikime Kūrėjo ir klausytojo suartėjimui

Lietuvos TSR Kompozitorių sąjungos valdybos ir Žurnalistų sąjungos sekretoriato renginyje „Publicistinės ir muzikos vaidmuo, turintis žmogaus dvasinį pasaulį“ numatyti susitikimai su kompozitoriais bei žurnalistais, kurių metu jie pasakos apie savo darbą, supažindins su kūryba. Kartu į Anykščių rajoną atvyks ir didelė grupė respublikos atlikėjų, kurie yra artimiausi kompozitorių pagalbininkai, nes be jų neturėtume galimybės išgirsti naujų kūrinių. Mes džiaugiamės ir didžiuojamės tuo, kad mūsų respublikos atlikėjai aktyviai pagauja naująją lietuvišką tarybinę muziką. Koncertuodami respublikoje ir už jos ribų, į programas jie įtraukia ir lietuvių autorių kūrinius.

Šiandien, pasiskirstę į tris grupes, renginio dalyviai susitiks su rajono moksleiviais ir kolūkiečiais.

Pirmojoje grupėje, kuriai vadovaus LTSR Kompozitorių sąjungos valdybos pirmininkas, LTSR liaudies artistas V. Laurušas, be žurnalistų bus kompozitoriai TSRS liaudies artistas profesorius E. Balsys, LTSR liaudies artistas, profesorius S. Valniūnas, LTSR nusipelnęs meno veikėjas J. Jurauskis, J. Bajoras ir J. Tamulionis, muzikologas J. Antanavičius. Su šia grupe vyks dainininkai LTSR liaudies artistė G. Apanavičiūtė, LTSR nusipelnęs artistas V. Kuprys atliks F. Bajoro, E. Balsio, V. Jurgučio, V. Laurušo vokališkus kūrinius. Smuiklininkas A. Batovas pagros dvi dalls iš E. Balsio koncerto smuikui ir orkestrui. Reta proga teks šios grupės susitikimų klausytojams — išgirsti kaip atlikėja profesorius S. Valniūnė žinomas mūsų kompozitorių yra ir pulkus pianistas, tiesa, dabar plačiau nekoncertuojas. Tačiau atskrom progom neatsisako pagroti savo kūrinių. Susitikimuose profesorius S. Valniūnas pagros „Nuotakas“ fortepijonui, vieną iš naujų kūrinių.

Antrojoje grupėje, kuriai vadovaus LTSR nusipelnęs meno veikėjas V. Bagdonas, atvažiuos kompozitoriai P.

Dikčius, J. Juozapaitis, V. Montvila, muzikologai LTSR nusipelnęs meno veikėjas, profesorius akademikas J. Gaudrimas, O. Narbutienė. Tarp atlikėjų — dainininkai LTSR nusipelnusi artistė R. Maciūtė ir V. Cepkus, kanklininkės L. Naikellienė, N. Karčiauskienė, Z. Janušauskaitė, birbynininkas A. Jonušas, pianistė J. Sleinytė. Klausytojai susipažins su atvykusių kompozitorių kūrinių balsu ir lietuvių liaudies instrumentais.

Trečioiosios grupės — kompozitorių V. Juozapaitis, B. Kutavičius, M. Urpaitis bei muzikologo J. Bruverio — vadovas kompozitorius A. Raundonikis. Kartu vyks ir „Armonikos“ ansamblis bei solistai Z. Jonaitytė, R. Kaspariūnas, J. Valuckas, R. Vešiotas. „Armonikos“ ansamblio, kuris klausytojų labai mėgstamas, programoje originalios ir harmonizuotos liaudies dainos.

Baigiamajame koncerte, kuris vyks rytoj Anykščių kultūros rūmuose, dalyvaus solistai bei Televizijos ir radijo komiteto valstybinis mišrus choras. Jo programoje nauji kompozitorių sąjungos narių choriniai kūrinių — A. Bražinsko kantata „Lenino vardas“ (žodžiai A. Drillingos), V. Barkausko daina „Atminimas“ (žodžiai N. Masteikaitės), R. Žigaitis daina „Yra tokia partija“ (žodžiai J. Nekrošiaus).

JURATE BUROKAITE, muzikologė

Gražiame Vilniaus Žvėryno rajone, truputį atokiau triukšmingų gatvių, įsikūręs „Kompozitorių miestelis“. Čia pat teka Neris, kitoje jos pusėje mėlynuoja Vingio parko pušys. Dainų švenčių dienomis iki miestelio dažnai atvilnia muzikos garsai. Nedidelis tas „miestelis“ savo plotu — Kompozitorių namai ir kūrėjų butai. Tačiau šiandien ši vieta — svarbus mūsų muzikinės kultūros centras.

Dažnai prie Kompozitorių namų būriuojasi muzikantai su smuikais, kanklėmis, įvairiausiais instrumentais, šalia savo kūrinių atlikėjų — autoriai. Jie vyksta į susitikimus su klausytojais ir keliai iš šių namų šiandien driekiasi į tolimiausius respublikos kampelius. Vienas svarbiųjų Kompozitorių sąjungos uždavinių — kontaktai su respublikos dirbančiais, siekimas muzikos meną nešti į žmones, žadinti norą pažinti tą nuostabų garsų pasaulį, apie kurį žymus mūsų klasikas Juozas Gruodis yra sakęs: „Muzika atvaizduoja giliausius, subtiliausius žmogaus sielos jausmus. Ji paguodžia visus — nuo raliuojančio piemenėlio iki simfonijai klausančio dvasios aristokrato. Ji ūmai pagauna žmogų ir prakalina jo sielą“.

Kaip tik su Juozo Gruodžio vardu susiję pirmieji Kompozitorių sąjungos isto-

rijos puslapiai. Tai jis 1940 m. buvo išrinktas pirmuoju Kompozitorių sąjungos valdybos pirmininku. Tada kompozitorių buvo mažai saujelė. Šiandien narių jau beveik netoli šimto — 95. Kompozitorių sąjunga savo gretose subūrė kompozitorius ir muzikologus (62 kompozitoriai, 33 muzikologai). Didesnė dalis dirba pedagogais Valstybinėje konservatorijoje, įvairiose muzikos mokyklose, televizijoje bei kitose muzikos įstaigose. Kūrybai, muzikologiniam darbui atiduodamas visas laisvalaikis. Tačiau, nežinūrint to, daugelis Sąjungos narių aktyvūs vertinimo komisijų, tarybų, redakcinių kolegijų nariai, rūpinasi visos respublikos muzikiniu gyvenimu.

Kompozitorių sąjungos gyvenimas turi savo jau nusistovėjusį ritmą — kas penkti metai vyksta suvažiavimai, tada aptariamos aktualiausios neuito etapo problemos, renkama nauja valdyba bei prezidiumas ir jo pirmininkas. Jau dešimt metų mūsų sąjunga vadovauja LTSR liaudies artistas kompozitorius Vytautas Laurušas. Anykštėnų svečiai bus ir ankstesni sąjungos pirmininkai, žymūs kompozitoriai, išvarę gilią vagą Lietuvos muzikinėje kultūroje — LTSR liaudies artistas profesorius Stasys Vainiūnas ir TSRS liaudies artistas profesorius

Eduardas Balsys.

Kiekvienais metais Kompozitorių sąjunga rengia plenumus — tai metų nuveiktų darbų apžūra. Tada sostinės koncertų salėse suskamba naujausieji mūsų kompozitorių kūriniai, kuriuos vėliau diskusijose aptaria kolegos ir svečiai iš broliškų respublikų. Kartais plenumai yra teminiai — skirti vienam muzikos žanrui, pavyzdžiui, dainai, estradinei muzikai, kamerinei ir t. t. Plenumas Anykščiuose — išskirtinis, jį ruošia dvi kūrybinės sąjungos — Žurnalistų ir Kompozitorių. Jo tema „Publicistinės ir muzikos vaidmuo, turintis žmogaus dvasinį pasaulį“. Kompozitorių sąjungos plenumai dažniausiai vyksta Vilniuje, tačiau dainos plenumai yra vykę Biržuose, Ukmergėje, jungtinis lietuvių ir baltarusių muzikos plenumas — Minske.

Intensyvus gyvenimas pulsuoja Kompozitorių namuose ir tarp šių didžiųjų įvykių. Dažnų ketvirtadienį sąjungos nariai renkasi į naujų kūrinių perklausas. Kompozitorius, parašęs naują kūrinių ir radęs jam atlikėjų, visų pirma parodo jį savo kolegoms, laukia jų žodžio — draugiškos kritikos arba teigiamo įvertinimo. Tai pirmoji pakopa išeinant kūriniui į viešumą. Kartą į mėnesį aptarti savų reikalų čia renkasi muzikologai, recenzuojamos išleistos knygos, apžvelgiami

straipsniai, analizuojamos teorinės problemos. Sąjungoje veikia ir kitos sekcijos — kritikų, jaunimo, yra diskusijų klubas, kuris supažindina su idiomomis mūsų šalies bei užsienio muzikinėmis naujienomis, liaudies universiteto muzikos fakultetas. Be to, Kompozitorių sąjungoje yra du skyriai — Kaune ir Klaipėdoje. Juose būriuojasi šių miestų kompozitoriai ir muzikologai.

Tačiau jau seniai kompozitoriams tapo „ankšta“ didesnių miestų salėse, norėjosi užmegzti glaudesnius kontaktus su kolūkiečiais, darbininkais, pažinti jų poreikius, gyvenimą, supažindinti su savo darbais. Taip šalia atskirų kompozitorių išvykų į rajonus 1971 m. gimė „Muzikos rudens“, dabar tapę tradiciniais lietuviškos muzikos festivaliais. Kiekvienų metų rudenį didžiulis būrys kompozitorių, muzikologų ir atlikėjų išvyksta į respublikos rajonus. Festivalio pradžia — Druskininkuose, čia prie M. K. Ciurlonio paminklo atidaroma ši graži ir prasminga šventė, čia paskelbiamas ir apvainikuojamas žurnalo „Kultūros barai“ prizo laureatas — kompozitorius, ypač vaisingai dirbęs pastaraisiais metais.

Šiam gražiam tikslui — kūrėjo ir klausytojo suartėjimui ir skiriamas šis išvažiavimas į plenumą, dedikuotas TSKP XXVI suvažiavimui. Anykščiuose bei rajono kolūkiuose svečiuosis įvairių kartų kompozitoriai bei muzikologai.

O. Narbutienė, muzikologė

Pedagogų popietė

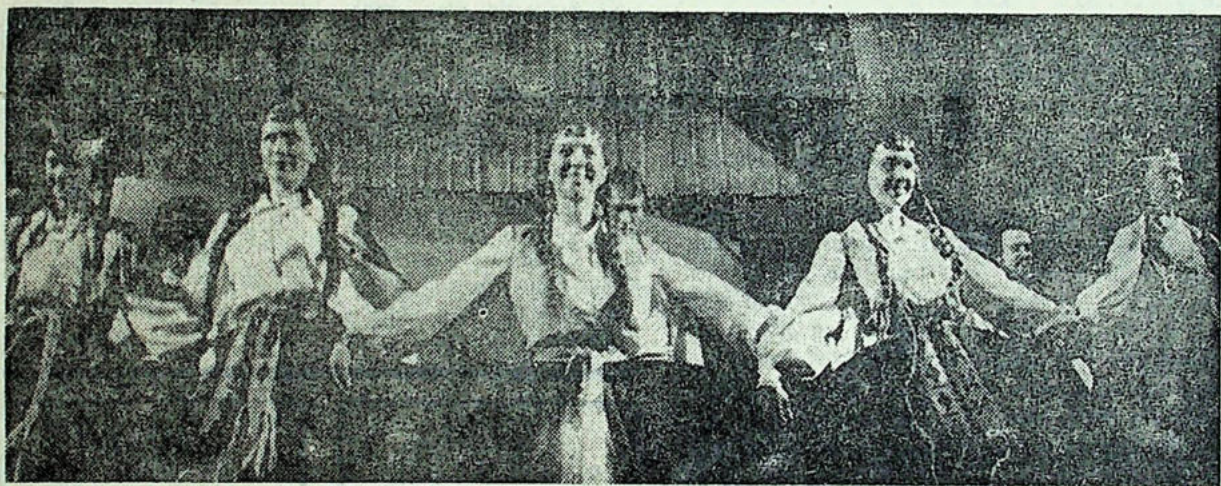
J. Biliūno vidurinėje mokykloje buvo organizuota pedagogų popietė „Mokytojas — aktyvus visuomeninio gyvenimo kūrėjas“. Popietę vedė šios mokyklos pedagogai O. Jakimavičienė ir R. Stelmokas. LKP XVIII suvažiavimo delegatė, TSRS liaudies mokytoja E. Vingrienė pasidalijo išpuoštais iš šio svarbaus įvykio, kuriame neseniai teko dalyvauti.

Popietės metu programa atliko pedagogų kolektyvai, užėmę I-III vietas meno saviveiklos apžūroje. Scenoje koncertavo J. Biliūno vidurinės mokyklos moterų ansamblis, duetas, respublikinio televizijos konkurso laureatė J. Marciukienė. Kavarsko vidurinės mokyklos pedagogai parėngė įdomų montažą „Mano Lietuva“. Gražiai save reprezentavo Anykščių antrojo vaikų lopšelio-darželio etnografinis ansamblis, dainininkės andronišketės mokytojos. Sėkmingai pasirodė Kavarsko, Troškūnų, Debeikių vidurinių, Zallosios aštuonmetės, Aulėlių pagalbinės mokyklų pedagogų agitmeninės brigados, salyruinių žodžių kritikavę, jumoristinė scena išiuokė netinkamą vaikų auklėjimą, nenagėdaučius žmonių tarpusavio santykius.

R. Armonaitienė

KOLEKTYVINIS
DARBAS

2 psl. 1981. II. 19



Anykščių kultūros rūmų scenoje šoka „Rasos“ šokėjos.

J. Junevičiaus nuotr.

GRAŽI TRADICIJA

Graži tradicija tapo Raguvos vidurinės mokyklos mokytojų ir Levaniškio kolūkio mokinių tėvų draugystė. Džiugu, kad bendravimo formų ieško patys tėvai. Tėminės vakaronės, pirmūnų ir jaunųjų taktininkų šventės, saviveiklos pasirodymai jau ne kartą mus sukvietė į bendrą būrį. Mokykloje ir šeimoje iškyla daug sudėtingų problemų, kurių sprendimas reikalauja ir pedagoginių žinių, ir takto, o svarbiausia, gero tėvų ir mokytojų kontakto, auklėjimo vienybės tarp visų auklėjimo grandžių.

Levaniškėčiai pakvietė į vakaronę visus, kam rūpi jauno žmogaus formavimas, jo dvasinis augimas. Susirinko tėvai, Raguvos vidurinės mokyklos ir Traupio aštuonmetės mokyklos mokytojai, kolūkio vadovai, svečiai. Salėje tie patys žmonės, su kuriais sunkiomis šio rudens sąlygomis susitikdavome kolūkio laukuose. Tada visų rūpestis buvo vienas — dailius, šiandien visus jau-

dina jauno žmogaus problema. Kokią išugdysime sau pamainą? Kaip padėti tvirtumam iš mažens, kaip pasiekti, kad žodžiai nesisuktų nuo darbų, kaip išmokyti jauną žmogų skirti gerą nuo blogio? Tai klausimai, kurie jaudina visus vakaronės dalyvius.

Vakaronėje sutinkame jau buvusių savo auklėtinių. Gražius posmus tėvams, mokytojams parinko mūsų auklėtinė D. Simeliūnaitė. Savo mintis auklėjimo klausimais išsako M. Savickienė. Gražiomis dainomis susirinkusius linksmina visa Mincių šeima. Tai visi keturi šeimos nariai mūsų mokyklos auklėtiniai — pradedant motina ir baigiant jauniausią dukra devintoje Jolanta. Susimąsto muzikos mokytoja L. Ozekauskienė. Jai yra ką prisiminti. Nors D. Mincytė jau studentė, bet mokytojai dar gyvos tos pilnos širdies virpesio valandėlės, kai ruošė D. Mincytę „Dainų dainelės“ konkursui. Dainą Danutė, kaip ir mama,

pamilo visam gyvenimui. Tokia kartų estafetė — ką davėme tėvams, tą jie perduoda savo vaikams.

„Auginau, kaip mokėjau. Auginau širdimi ir protu...“ — pasakoja D. Kizienė. Nė lengva vienai motinai auginti vaikus, bet vaikai užaugo geri. Tai atpildas motinai už jos meilę, tai tylos jos kasdienybės džiaugsmas.

Mokyklos direktorius, LTSR nusipelnęs mokytojas V. Narėčionis papasakojo, kaip Levaniškio kolūkio vaikai, įsijungia į mūsų mokyklos gyvenimo ritmą. Turime didelį būrį gerai besimokančių: A. Kizys, A. Strioga, A. Deveikytė, R. Keževičiūtė, D. Pukaitė, A. Baltušnikaitė, E. Dailidėnė, D. Repčys, R. Mincė, D. Kizytė, trys seserys Plėtaltės ir kt. Toks didelis būrys darbščių vaikų išaugo bendro tėvų ir mokytojų rūpesčio dėka. Negalime sakyti, kad visos problemos išnyko. Prieš akis — dar daug neatrastų kelių.

Vienuoliktųjų ir aštuntųjų klasių jaudina profesijos

pasirinkimo kelias. Apie tėvų įtaką savo vaikams renkantis profesiją kalbėjo klasės vadovės O. Daugėlaitė ir V. Meilūnienė.

Ketvirtokai dar tik pirmus metus mokosi mūsų mokykloje. Jie dar tik žvalgosi, tyrinėja naujus draugus ir mokytojus. Jų auklėtoja M. Purlikienė padėjo Levaniškio pradinės mokyklos mokytojai P. Seštokienei už gerą mokinių paruošimą.

Ne viską norisi išsakyti garsiai. Pasikalbėti iš širdies — geresnės progos nesurasi — čia pat mokytojai ir auklėtojai. Vyksta pokalbiai, sklaidosi abejonės, kyla naujos problemos, gimsta sprendimai.

Stiprėja tėvų ir mokytojų ryšiai. Geriau pažįstame vieni kitus. Svarbiausia ne tik bendri pokalbiai, diskusijos, bet ir daina, bendras šokis. Sumaniai ir išradinčiai vakaronę veda B. Vilniškienė ir A. Alkauskas. Viskam numatyta laikas — ir rimtam pokalbiui, ir sveikam jumorui. O kokios balsingos šio kolūkio moterys: Angelė ir Elena Mincienės, G. Savickienė, P. Seštokiene, G. Pu-

kienė, J. Greičiūnienė, A. Repčienė ir kitos. Retai kur išgirsi taip gražiai dainuojant lietuvių liaudies dainas.

Pakili nuotaika išliko ilgam. Smagu, kai tėvai nebėga pamatę mokytoją, o jį kviečiasi į svečius.

Mūsų mokyklą dar lanko „Vienybės“ bei „Pirmyn į komunizmą“ kolūkių kolūkiečių vaikai. Randame kalbą ir su jais. Neabejingi mokyklos reikalams šių kolūkių vadovai ir tėvai. „Pirmyn į komunizmą“ kolūkio vadovų dėka mūsų mokiniai aplanko teatrą, muziejus, įžymesnes respublikos vietas. O traupiečiai mus pradžugina savo senovinėmis šokiais, dainomis, žaidimais, pasakojimais.

Matyt, visame Anykščių rajone vyrauja tokia graži bendravimo tradicija. Auklėjimo klausimai rajono ūkiuose ne mažiau svarbūs, kaip ir ūkiniai. Dėkojame visiems, kurie formuoja augančio žmogaus asmenybę, nerūdina savo patirtį, ugdo taurius humanistinius jausmus.

A. Bužinskienė, Raguvos vidurinės mokyklos mokytoja



Tylant medžiotojų šūviams

Balgėsi intensyvus 1980—81 m. medžioklės sezonas. Rajone nuomojantys medžioklės plotus Anykščių, Vilniaus skyrių medžiotojų būreliai nors ir sunkiomis klimatinėmis sąlygomis, tačiau sėkmingai įvykdė valstybines užduotis. Medžioklės balgiasi, tačiau medžiotojai savų medžioklės plotų nepamiršta, rūpesčių užtenka. Išvykstant į plotus papildomos dėžios ir šėryklos naujais pašarais. Pastoriai metų eigoje medžioklės plotuose naikina plėšrūnus. Per 1980—81 m. medžioklės sezoną rajone sunaikinta arti 2,5 tūkst. įvairių plėšrūnų, jų tarpe 11 vilkų. Vykstant biotechnines priemones siekiama, kad valstybinio medžioklės fondo produktyvumas augtų, kad medžioklės faunos nuostoliai būtų minimalūs. Valstybiniam medžioklės fondui didelę žalą daro kanopinių žvėrių ragų rinkimas, žvėrienos, ragų, kailių ir ilčių neteisėtas įsigijimas. Respublikoje pasitaikė atvejų, kai vartojant neteisėtai būdais įgytą žvėrieną, užsikrečiama įvairiomis infekcinėmis ligomis. Be to, ragų rinkėjai ar pavieniai asmenys su įvairių veislių šunimis besilankydami medžioklės plotuose, baido žvėris, dėl ko neretai atskirti nuo suaugusiųjų, žūsta pastarųjų jaunikliai, medžioklės plotų naudotojai netenka vertingos medžiok-

lės produkcijos. Prisidengiant ragų rinkimu, kartais brakonieriaujama.

Siekiant padidinti valstybinio medžioklės fondo produktyvumą, užkirsti kelią medžioklės produkcijos naudojimo pažeidimams, o taip pat apsaugoti žvėris nuo trikdymo jauniklių vados metu, LTSR Valstybinio gamtos apsaugos komiteto 1980 m. gruodžio 18 d. įsakymu Nr. 139 nustatyti tokie apribojimai:

1. Uždrausti be medžioklės plotų naudotojų leidimo rinkti laukinių žvėrių ragus visuose plotuose kasmet nuo kovo mėn. 15 d. iki birželio mėn. 1 d.

2. Medžioklės plotų naudotojams leidžiama rinkti žvėrių ragus ir rengti bei papildyti trofėjų ekspozicijas, atsižvelgiant į gyvūnijos apsaugos reikalavimus.

Netinkančius ekspozicijoms ragus nustatyta tvarka perduoti Lietuvos zoocentrui (per MZD rajono skyrių).

3. Medžioklės plotų naudotojai, pareigūnai ir piliečiai,

radę kritusius, transporto užmuštus ar dėl kitų priežasčių žuvusius žvėris, privalo apie tai pranešti valstybinei gamtos apsaugos inspekcijai.

Inspekcija kartu su veterinarine tarnyba nustatys kritimo priežastis, imsis priemonių kaltininkams išaiškinti ir žvėrių žuvimo priežastims pašalinti.

Neteisėtai sumedžiotų, transporto užmuštų, dėl kitų priežasčių žuvusių žvėrių, o taip pat piliečių, pažeidžiant nustatytą tvarką, įgytą medžioklės produkciją Valstybinės gamtos apsaugos inspekcijos nutarimu neatlygintinai paimama ir realizuojama: mėsa ir kailiai — į valstybines paruošas, ragai bei iltys (tarp jų draudžiamu laiku surinkti laukinių žvėrių numesti ragai) — Kauno T. Ivanausko zoologijos muziejui.

J. Ramoška
Anykščių rajono valstybinis gamtos apsaugos inspektorius

Ugdykime meilę gamtai

Kiekvienas metų laikas savotiškai gražus gamtoje, ypač miške. Rūduo nuostabus tuo, kad stebina savo tylos, rimtumo, spalvų įvairovę. Saulėtą spalio popietę, kurių net daug ši rudenį buvo, pasivaikščiojęs rudenėjančio miško takais, palengva grįžau į namus. Staiga pamačiau, kaip į netoliese esantį melioracijos griovį nusileido pulkelis ančių (jų buvo aštuonios), kurios, matyt, sustojo trumpam poilsui. Netrukus išgirdau šūvius, pamačiau, kaip pakilo septynios antelės, o viena, šūvio pakirsta, nukrito į pievą. Klykaudamos dar apsisuko račą, tartum norėdamos prisaukti savo draugę, tačiau šūvių išgąsdintos pasuko į pietus. Medžiotojas, šovęs į antį, nepažeidė valstybinių įstatymų, nes tuo laiku antis buvo leidžiama medžioti, bet žmogiškąjį — kažin? Ir kaip nustebau, kai šio medžiotojo mažametis sūnelis, laikydamas rankose nušautą antelę, didžiai vos prieš savo draugus. O kitoje šeimoje mačiau, kaip mergaitė puoselėjo iš lizdo iškritusį kregždžiuką. Taip

iš mažens vienoje šeimoje puoselėjami gėrio, grožio, meilės pradai, o kitose žiaurumas. Panašius pavyzdžius pamatysime daug. Juk iš mažens išmokę vaikus mylėti gamtą, gyvūniją, išaiškinti jiems, kad kiekvienas paukštėlis, žvėrelis kenčia, džiaugiasi, ugdytume juose meilę ne tik gamtai, bet ir žmonėms.

Įvairių rūšių paukščių, žvėrelių pastebimai mažėja. Tam įtakos turi melioracija, chemija, technikos įvedimas į miškų plotus. Į Raudonąją knygą įrašomos vis naujos gyvūnijos rūšys. Juk dar neseniai žavėjomės lietuvių liaudies dainose apdainuotomis griežlių dainomis, pulpelių balsais ar pelėdų šūkavimais. Vargu ar bešgarsius balsus mūsų palikuonys.

Norėtusi, kad, išeidami į gamtą, visada pagalvotume, ką gali padaryti, kad ji būtų dar gražesnė, kad įprastume ne tik imti iš jos, bet žymiai daugiau duoti jai. Naujajai kartai mes privalome išsaugoti tai, ką mums išsaugojo mūsų protėviai.

V. Sleikus

Beragio ežero laimikiai

Nepaisant stipraus vėjo, pūgos, gausiai tą šeštadienį susirinko žvejai-mėgėjai į rajono poledinės žuklės varžybas. Nors Beragio ežeras būna šiaip gana dosnus, bet šį kartą tik patys kantriausieji žvejai galėjo pasidžiaugti sidabrašonais karšiais.

Geriausieji sekėsi žvejoti „Vairo“ būrelio komandai (S. Juknevičius, V. Kalinovas, J. Šiaučulis), kuri per keturias valandas sugavo 6150 gr. žuvų. Antrąją vietą užėmė „Anykštos“ būrelis „Lietėmūtechnikos“ komanda — 4860 gr., o trečioje vietoje „Statybos“ būrelio II-oji komanda — 4660 gr. žuvų. Individualioje įstaktoje pirmąją vietą, sugavęs 28 žuvis (2350 gr.), užėmė „Vairo“ žvejų būrelio narys S. Juknevičius, antrąją — to patio būrelio žvejas V. Kalinovas (2350 gr.), sugavęs mažesnes žuvis, o trečiąją — Svėdasų būrelio ETR komandos narys St. Petraška (2300 gr.).

Nugalėtojai buvo apdovanoti diplomais ir vertingomis asmeninėmis dovanomis.

E. Cimbalistas

Anykščių medžioklės ir žuklės ūkio vyr. žuvininkas

Raudonas kiškis

Seniai tai buvo, dar mano vaikystės metais. Vieną kartą ganydamas bandą pamaniau, kad pievoje kažką apniko varnos. Jos skraidė pažeme, puldavo žemyn ir vėl pakildavo. Nieko nelaukęs, pametęs gyvulius, nuskuo-džiau varnų link ir tada pamaciau žolėje tų nedorelių paukščių apipėsioją, kamuolą kiškių. Nutariau jį pasiimti, paliksi pievoje, uždovys vargšėlį varnos. Man besirūpinant kiškiu, nepastebėjau, kaip karvės į jį įsibrido. Žiūriu, tėvas jas jau varo iš jūru ir žada man kailį dyžti. Bet kai parodžiau jam kiškį, papasakojau, koks reikalingas, tai tėvas ne tik kad nenusijuošė diržo, bet liepęs kiškį, parnešti namo, tuo tarpu už mane gyvulius paganė.

Įleidau varnų nuskriaustą kiškį pas triušius. Tie jam buvo draugiški, nieko nedarė. Taip ir gyveno mano išgelbėtas su jais, per vasarą jaugo ir tiek išdrąsėjo, kad ką skaniau padavus ėsti, pats pirmas šokdavo kramsnoti, vydamo šalin triušius. Iš priebučio kartais kiškis prašgindavo ir virtuvėn. Ant aslos pasistojęs apžiūrėdavo, ar nėra ant uslano padėta ko ėdamo. Pasiekdavo ir ant stalo paliktą duoną.

Vieną sykį mūsų kiškiui nutiko toks nuotykis, kad

paskui visas kaimas stebėjosi. Mama raudonai nudažiūsi vilnonius siūlus, pastačė priemenėje katilą su tuo raudonu vandeniu. Tuo tarpu kiškis begainiodamas triušius taip įsisėliojo, kad šokdamas pūkstelėjo tiesiai į katilą. Gerai, kad jau vanduo pravėsus buvo. Greitai kiškis išsikėpurnėjo, bet spėjo visas raudonai nusidažyti. Taip visų nuostabai ir liko raudonas. Neuzilgo tas mūsų raudonius pro praviras duris išspruko laukan, ir daugiau grįžti mums nepasisekė jo įvilioti. Ryškiai raudonas šlaistėsi jis aplinkiniuose krūmynuose, atšokuodavo į mūsų sodą, kiemą, žmonių nevengė, bet artyn neprisileisdavo. Visi aplinkiniai pažinojo šitokį ženklą, namuose augusį kiškį. Tik kažin ar jį priėmė į savo tarpą kiti kiškiai?

Rudenį ūmai dingio tas mūsų raudonas kiškis. Matyt, toks ryškus būdamas, netruko į plėšrūnų nagus patekti. Arba, kaip namuose augęs, patiklus, tiesiog nesugebėjo išsikulti nuo priešų ir pražuvo. Toks jau visų į laisvę patekusių augintinių likimas.

Daug metų jau praėjo nuo to laiko. Bet ir dabar Roka-vaikių kaimo senimas, ir aš su šypsena prisimenu raudoną kiškį.

Alfonsas Telksnys

Pavasario žvanguliai

Dar sniegas, dar ledas. Tik dangus jau pavasariškas. Toks melsvas melsvas, lyg pražydusios neužmirštuolės. Virš miško plaukia balti debesys. Prisigėrę šviesos, panašūs į žydinčias obelis, į baltaburius, pavasarį atplukdanti laivus.

Tyliame, dar miegančiame žiemos miegu miške ūmai pasigirdo tyras ir aidus skambesys. Dzin-dzin-dzin, dzin-dzin-dzin! Kas čia taip linksmai ir pakiliai suskambo? Antai į beržą nutūpusi geltona viršugalviu, geltona krūtine paukštelė žiūri į giedrią, vaikią padangę ir skardena, skardena. Tai visą žiemą tylėjusi, šaltį ir pūgas iškentusi starta prabilo. Dzin-dzin-dzin, dzin-dzin-dzin! — iš kerolo lazdyno antrina kita geltongūžė. Po visą mišką sklinda ta džiugi melodija, skelbianti, kad kasdien su kaskart aukščiau įkopiausia saule, su per žyd- rą padangę plaukiančiais baltagalviais debesimis, ateina pavasaris. Tuoj tuoj jis įsidrąšins, nusileis ir į žemę.

Išgirdusios pragydušias, artėjantį pavasarį skelbiančias startas, krustelėjo savo snieginas viršūnes eglės, pušys. Krinta žemėn baltos kepurės, jau saulė ne tik šviečia, bet ir šildo, jau dvelkia pietys.

Visą popietę skamba aidai startu giesmelė. Tarp pliku medžių šakų jos spindi geltoniu, pas mus ateinančio pavasario žvanguliais tilindžiuoja.

V. Vasaris

Redakatoriaus pavaduotojas
K. KAIRIUKSTIS

STASIUI CEPUKUI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui, nuoširdžiai užjaučiame.

Surdegio kolūkio
Venclovynės fermos
darbuotojai

ANTANUI KUTKAI
Priimkite mūsų nuoširdžią užuojautą, mirus mylimam mamytel.

Sodininkystės tarybinio ūkio Užuozerių gyvenvietės 6 namo gyventojai

ALMAI
LUKOSIONIENEI
Priimkite mūsų nuoširdžią užuojautą dėl mylimos mamytės mirties.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ gamybinės laboratorijos darbuotojų kolektyvas

Dėl brangios mamytės ir žmonos ANELES ZABARSKIENES mirties, nuoširdžiai užjaučiame velionės vyrą ir dukras MARYTĘ LEIKIENĘ ir JUZYTĘ KUGIENĘ.

Baryzai, D. ir B., V. ir A. Gurnikai, S. ir A., J. ir V. Strolės, Ciukšienė, Leikos

VANDAI SEREIKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.

Kavarsko visuomeninio maitinimo darbuotojai

Nuoširdžiai užjaučiame ANANINĄ SVIRKIENĘ, mirus mylimam mamytel. Kaimynai

VANDAI

RIMKEVICIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Raguvelės tarybinio ūkio gyvulininkystės darbuotojai

DANUTEI

KUMSTIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus brangiai mamytel.

Raguvelės tarybinio ūkio administracija

ALMAI

LUKOSIONIENEI
Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynos“ administracija, pirminė partinė ir profsąjunginė organizacijos

DANUTEI

KUMSTIENEI
Gilaus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytel, nuoširdžiai užjaučiame.

Bikiniai, Gilienė, Bukeliai, Zakarai, Juozėnai, Vaicičiai

Nuoširdžiai užjaučiame BRONIŲ MILEVICIŲ dėl mylimo brolio STASIO tragiškos mirties.

Anykščių ATJ furgono vilkikų vairuotojai

EDVARDUI

BAKANASKUI
Dėl mylimos mamytės mirties reiškiamo nuoširdžią užuojautą.

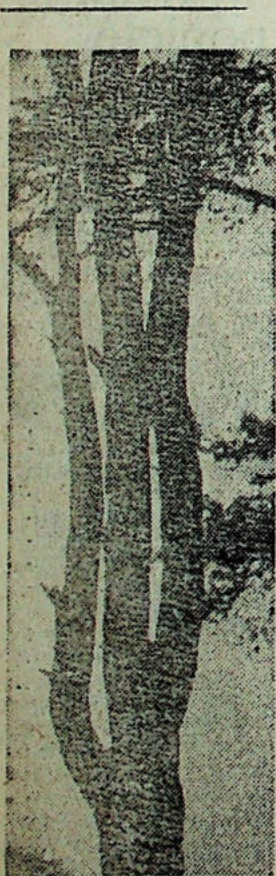
„Atžalyno“ kolūkio elektrikai

ZITAI JANAUŠKIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui.

B. ir A. Krikščiūnai

ZITAI JANAUŠKIENEI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mirus brangiam tėveliui.

V. ir R. Magelinskai



Būna ir tokių pušų.
J. Juknevičiaus nuotr.

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redakatoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laišku ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективный труд» («Коллективный труд») — орган Аникинского районного комитета КП Литвы и Аникинского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvės Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuvė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262.

Išleina antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tir. 11.172 Užsak. Nr. 164